

ו"ה - בו נבראה הארץ וכל מה שיש בה. והוא נטן פשוויה בכל האילנות והעשבים שבאארץ, שהוא מה שאמרו, אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממנה עליו מלמעלה ושומר אותו גודל, שמה אוטו ואומר לו גודל, שנאמר (איוב לח) הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: (דניאל יב) וهم שלדים יזהרו פוחר הרקיע ומצדיקי הרים פפוכבים לעולם ונעד. האהר הנפטר של תנוטרים הפה באיר שללו (שנתנו ולא תען) (תאiro) בנקדחה זו [אור], ואנו התפשטה הראשית הזאת, ועשה לו היכל לכבודו ולתשבחתו, (כבד להיכל ולשבחו) [נ"א ולכבודו ולהכלו ולשבחו], שם זרע קדש להולדת לtowerת העולם, וזה סוד (ישעה ו) זרע קדש מצבתה. והר שזרע זרע לכבודו, כמו זרע המשי הזה של ארוגמן טוב שמחפש להפניהם ועושה לו היכל שהיא תשבחתו ותועלת לכל. בראשית הז ברא אותו נסתר שלא נודע את ההיכל הזה. היכל זה נקרא אללים, וסוד זה בראשית ברא אללים.

הוזר שמןנו כל המאמרות נבראו בסוד התפשטות של הנקדחה של הוזר הנפטר הזה. אם בזה כתוב ברא, אין תמייה, שפותוב (בראשית א) ויברא אללים את האדם בצלמו. והר זה סוד בראשית, הראישון של הכל, smo אהיה, שם קדוש חקוק בצדו [נ"א מאור, בחקקה פאר] אללים, מקוק בעטרה [נ"א במקחת השטרה] אשר"ר היכל נפטר וגונז, בראשית של סוד של ראשית אשר"ר ראיש שיוצא מראשית.

ובשחתתן לאחר הנקדחה והיכל גמור באחד, אז בראשית כולל ראשית, ראשית עליונה

שמיא ויה ביה אתבירות ארעה וכל מה דאית בה והוא יהיב תיאובתא בכל אילניין ועשבין די בארעא והוא מה שאמר או אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממנה עליו מלמעלה ושומר אותו שמה אוטו ואומר לו גדל שנאמר (איוב ל"ח) הידעת חקות שמים אם **תשימים משטרך בארץ**: (עד כאן מההשטים):

והמשbillים יזהרו כזהר הרקיע ומצידי הרים פפוכבים לעולם ונעד. (דניאל יב) וחר סתימה DSTIMIN, בטש אוירא דיליה (דקשי ולא מטי) (נ"א ana) ביהאי נקדחה (ס"א בהיא) וכדין אתפשט האי ראשית ועבד ליה היכלא ליקריה וلتושבחתיה (יקרא להיכליה ולתושבחתה). (נ"א וליקריה ולהיכליה ולתושבחתה). פמן זרע זרע אקודש לאולדא לtowerת דעלמא, ורزا דא (ישעה ו) זרע קדש מצבתה. וחר זרע זרע ליקריה, בהאי זרע דמשי דארגון טב דאתחפי לגז ועבד ליה היכלא דאייה תושבחתא דיליה וtowerת דכלא. בהאי ראשית ברא היה סתימה דלא אתידע להיכלא דא. היכלא דא אקי אללים, ורزا דא בראשית ברא אללים.

וחר דמיה כלחו מאמרות אתבירות ברזא דאתפשטותא דנקודה דזהר סטימס דא. אי בהאי כתיב ברא, לית תועה דכתיב, (בראשית א) ויברא אללים את האדם בצלמו, והר רזא דא בראשית קדמאת דכלא שמיה אהיה שמא קדישא גליפא בסטרוי (נ"א נהיר ונ"א בגולפה נהיר) אללים. גליפא בעיטה (נ"א בגולפה דעתירה) אשר"ר היכלא טמיר וגונז, שריאותא דרزا דראשית. אשר"ר ראי"ש דגנפיק מרראשית.

יבד (דף טו ע"ב) אתפקן לבתר נקדחה והיכלא (בסדרא) כחדא, כדי בראשית כליל